

Pobuda za skupno akcijo

Na območju naše občine deluje precej specializiranih delovnih organizacij, različnih ustanov, kakor tudi družbenih, specializiranih in drugih organizacij, ki si vsaka na svoj način, toda izolirano sama zase, prizadeva polepšati in izboljšati naše okolje ter tako prispevati k prijetnejšemu počutju vseh, ki tukaj prebivajo ali se poklicno udeležujejo, se učijo ali izkoriščajo svoj prosti čas. Ali ni skrajni čas, da vsa ta prizadevanja, ki so sedaj med seboj izolirana, združimo pod okriljem občinske frontne SZDL v bolj smotno, bolj načrtno in bolj učinkovito skupno akcijo?

V skladu z gornjim dajemo pobudo za ustanovitev posebnega koordinacijskega odbora pri OK SZDL za čisto in zeleno občino Šiška.

Zakaj in čemu je nujno potreben učinkovit koordinacijski odbor OK SZDL za čisto in zeleno občino Šiška?

Hitra urbanizacija, hitro naraščanje števila prebivalcev, hitra industrializacija ter s tem močno povečano število zaposlenih na območju naše občine itd., rapidno uničujejo zelene, zlasti obdelovalne površine, gozdove, ogrožajo čistost voda, okolja in zraka, mir in prijetno počutje ter že najresneje ogrožajo zdravje zlasti otrok in starejših občanov ter zmanjšujejo delovno sposobnost in učinkovitost dela vseh delovnih ljudi na območju naše občine.

Nujno je torej, da se pri OK SZDL osnuje poseben koordinacijski odbor za čisto in zeleno okolje, ki se bo z vsemi organizacijskimi, metodičnimi in tehničnimi načini in sredstvi načrtno zavzemal za izboljšanje obstoječega kritičnega položaja, zlasti pa osveščal in vključeval vse družbene dejavnike in ljudi, ki prebivajo ali poklicno delajo na območju naše občine, v aktivno delovanje proti vsem zgoraj naštetim negativnim pojavom ter za zmanjševanje njihovih negativnih posledic.

Kdo naj sodeluje v takem koordinacijskem odboru OK SZDL?

Če občinska konferenca SZDL po delegatskem sistemu združuje vse občinske družbeno-politične, družbene in društvene organizacije, potem bi občinski koordinacijski odbor za čisto in zeleno okolje analogno moral po delegatskem sistemu združevati vse delovne organizacije in ustanove, kakor tudi vsa specializirana in druga društva itd., ki imajo v svojih pravicah ali sprejetem letnem akcijskem programu kakršnokoli aktivnost za večjo čistočo in ozelenitev, za varstvo okolja in hortikulturo, za ekološke in druge podobne dejavnosti na območju naše občine, predvsem pa zadevne delegate naših krajevnih skupnosti.

Kaj bi naj bila bistvena vsebina delovanja takega koordinacijskega odbora za čisto in zeleno okolje?

Tu, v tem posebnem koordinacijskem odboru OK SZDL, naj bo ustrezno mesto za registracijo in koordinacijo vseh tovrstnih prizadevanj na območju naše občine, za razčiščevanje različnih pogledov in stališč, za skupno ugotavljanje in poudarjanje najpomembnejšega, za čimbolj smotno enotno akcijo vseh, za medsebojno sodelovanje in pomoč pri konkretnem izvajanju teh programov in akcij, za enotno ugotavljanje najbolj perečih problemov ter za iskanje najboljših in najučinkovitejših rešitev težav, zlasti pa za enotno registriranje doseženih uspehov ter njihovo populariziranje.

Med izredno pomembne ter temeljne naloge in prizadevanja tega posebnega koordinacijskega odbora bi sodili predvsem nenehna pobuda in skrb za čimbolj učinkovito vzgajanje mladega rodu ter za osveščanje (prevzgojo) odraslih, da bomo vsi začutili živo potrebo in povsod skrbeli in zahtevali zdravo, čisto in urejeno okolje, da nam bo vsem tako okolje

postalo nujna življenjska potreba kot nam je že to npr. čista, zdrava pitna voda.

Kateri so temeljni motivi za to skupno akcijo za čisto in zeleno okolje?

Vsi, ki prebivamo ali delamo na območju naše občine, moramo biti nenehno ustrezno spodbujani za stalno skupno skrb za večjo čistočo in ozelenitev vsake naše KS, DO, učno-vzgojnega zavoda itd. V tem moramo najti svoj interes, ki bo vzbujal v vseh nas zanimanje za te probleme, nas vse vedno bolj osveščal in vključeval v aktivno sodelovanje na tem področju.

Temeljni motivi za več čistoče in zelenja na območju naše občine so nedvomno v prijetnejšem počutju vseh, v zboljšanju zdravstvenega stanja in zmanjšanju stroškov zdravljenja, v večji produktivnosti na delovnih mestih, v uspešnejšem izvajanju stabilizacije in varčevanja, v večjem prispevku za splošno varstvo in obrambo naše domovine, kakor tudi v uspešnejšem oddihu v prostem času in sploh v rekreaciji. Gre pa tudi za prijetnejše počutje gostov in turistov na območju naše občine, za povečanje turističnega prometa, za večji priliv deviz itd.

V čem je bistvo delovanja tega posebnega koordinacijskega odbora?

Bistvo te pobude in organiziranja posebnega koordinacijskega odbora za čisto in zeleno okolje nikakor ni le v organiziranju občasnih delovnih akcij za čiščenje in urejanje našega okolja, temveč v dajanju pobud za koordinacijo vseh organiziranih družbenih subjektov, da izdelamo in nenehno izpopolnjujemo najučinkovitejše oblike, metode in tehnike za čimbolj koordinirano in pestro sodelovanje na tem področju.

Od vsega tega pa je najpomembnejše nenehno vzgajanje mladega rodu, kakor tudi osveščanje ter prevzgoja odraslih, da bomo vsi živo čutili potrebo po bolj čistem, zelenem in zdravem okolju.

Kakšna naj bodo sredstva za uresničevanje teh smotrov in nalog posebnega koordinacijskega odbora OK SZDL za čisto in zeleno območje naše občine?

Predvsem potrebujemo pri krajevnih konferencah SZDL osnove krajevnih koordinacijskih odborov, kakor tudi v sindikalnih organizacijah v TOZD. Nato bo potrebno izkristalizirati tekoče — taktične in srednjeročne — strateške programe in naloge ter jih nenehno kritično analizirati in izpopolnjevati.

Osnovno pa bo vsekakor izvedba tekmovalnega načina delovanja v šolah med posameznimi razredi, v krajevnih skupnostih pa med posameznimi stanovanjskimi bloki, ulicami in naselji; v delovnih organizacijah med posameznimi temeljnimi organizacijami, pa tudi med posameznimi društvi, kakor tudi med šolami, KS, DO itd. Seveda bo treba v zvezi s tem nenehno smotno zbirati in analizirati podatke o doseženih rezultatih, te medsebojno primerjati ter v obliki priznanj, pohval, kakor tudi drugih spodbud skrbeti za vzbujanje nadaljnjega zanimanja, tekmovalnega poleta ter večje, splošne, množične angažiranosti. Pri tem mora odigrati svojo pomembno vlogo tudi živa, angažirana propagandno-informativna dejavnost ob sodelovanju vseh sredstev javnega informiranja itd.

Teh nekaj misli naj bo pobuda za nadaljnja razmišljanja, da se bomo nato lahko uspešno dogovorili za ustrezno organiziranje ter učinkovito delovanje v tej smeri.

Za Turistično društvo Dravlj
Pavle Segula

PISMO

Slovo brez besed

Pred nekaj dnevi sem bil na pogrebu svojega dobrega znanca. Bil je upokojen delovodja večjega gradbenega podjetja v naši občini. Navzočih je bilo nadpovprečno veliko ljudi, saj je bilo lepo vreme in zelo ugoden čas pogreba. Tudi lepega cvetja je bilo v nujni količini, sicer pa je družina vence hvaležno odklonila v korist dobrodelnih namenov. Pevci so požrtvovalno zapeli tri žalostinke. Bilo je tako rekoč skoraj vse, kar sodi k dostojnemu zadnjemu slovesu od človeka, ki ni dočakal visoke starosti. Manjkala je le beseda. Beseda, brez katere v naših razmerah pogreba ne more biti. Zalosti se je pridružil še mučen občutek, da je pokojnik prikraščen za nekaj, kar mu pripada. Mrtvi krivice res ne občutijo, prizadene pa žive — svojce predvsem, pa tudi vse navzoče na pogrebu. Da nisem osamljen v tem svojem občutku, sem se prepričal takoj pri odhodu z groba, ko sem slišal pripombe, verjetno iz ust delavcev pokojnikove delovne organizacije. »O vsakem človeku se lahko ob grobu kaj (dobrega) reče,« so menili.

Po zaslugi samoupravljanja, pa tudi RTV in tiska (ki venomer nekaj sprašujeta in anketirata), nismo več samo narod pevcev, postali smo tudi že narod govorcev. Za primerno besedo na grobu, trajajočo minuto ali dve, je sposoben malone vsak pismen človek. Končno mu besedilo lahko pripravi tudi kdo drug. Ker ne gre za miting ali zabavo, temveč za pogreb, tu ni moč improvizirati in jecljati. Tudi duhovnik, ki mu je to ena od poklicnih dolžnosti, se pripravi — prinese s seboj knjigo, iz katere bere. Beseda na grobu mora biti v polni meri obzirnja, teči mora gladko, zbrano in izbrano. Prizadet ne sme biti niti spomin na pokojnika, pa tudi nihče od živih, saj pogreb ni prostor in čas za besedo obdelovanje. S tem hočem reči: če govor ni organiziran, se v trenutku pokopa dá komaj kaj rešiti. Pokojnik bo pokopan molče. In to se je zgodilo v primeru mojega znanca.

Kdo je tukaj zatajil? Svojci najmanj, to verjetno ni njihova skrb. Podjetje se je pokojniku morda oddolžilo z velikim in lepim vencem. Bolje bi storili, če bi mu poslali skromnejši venec ali pa sploh nobenega, zato pa bi se mu z nekaj besedami zahvalili za njegovo dolgoletno delo. Odpovedala je tudi krajevna organizacija SZDL. Čeprav so to neke formalnosti ali šablone, ki pa niso nujno samo šablone, so v naših razmerah — potreba. Več ali manj formalizma je polno vse naše življenje, olepšuje nam ga, brez tega bi nam bilo življenje težje in manj znosno. Pri verujočih je ta zadeva rešena s obredom duhovnika (po svoji lepoti se odlikuje zlasti pravoslavni pogrebni obred), za neverujoče, zlasti še, če gre za v javnem življenju manj vidnega občana, pa ostaja to vprašanje odprto. V tem smislu, naj se sliši še tako absurdno, je neverujoči v naši družbi na nek način v neenakopravnem položaju.

Kako naj bi to uredili? Da ne bi bilo izgovarjanja drug na drugega, mislim, da je tu prva uprava pokopališča, ki je organizator ali vsaj soorganizator pogrebov in ki mora imeti v seznamu svojih storitev tudi določeno skrb, da je v pogrebno svečanost vključen tudi govor. Zavrteli bi le številko telefona delovne organizacije ali krajevne organizacije SZDL in ljudi skratka obvestili, vprašali ali spomnili. Ne verjamem, da bi tu kdo odrekel, ponavadi gre za pozabljenost ali nemarnost, kar pa ima po nepotrebnem zelo mučne posledice. Po mojem je ta dolg pokojniku najlažje povrniti, dolg, ki je, če zamudimo trenutek — nepovrnljiv.

Stanko Batič